

Sevgili Sevgin,

Bir çiçek ile bahar olmaz demişti Mao Che-Tung. Barbaranın yeri başka Şuşan'ın yeri başka. Barbara sayesinde girdiğim ve ameliyat olmaktan mutlu olduğum tek ameliyattı Kayseri hastahanesin o taş binasında. Yanımda o vardı, elimi tutuyordu.O Talasın yalnızlık dolu yıllarında bu ne keyiftir bilmen lâzım. Şuşan futbol sahasına bakan penceresinde görünürken onun dikkatini çekmek için neler yaptığımızı belki hatırlamazsın. Futbol oynarken voleler atar ve onun penceresine özlemle, acaba farkettimi diye heyecanla bakardık. Şuşan da başka bir çiçektir. O çiçekleri nasıl bıraktığımızı hâlâ şaşırıyorum. Onlar Talas'ın baharlarında ağaçlarda yeşeren çiçekler olarak kaldılar oralarda. Eminim eğer yeniden bir bahar vakti o yamaçlarda dolaşsak o gençliğimizin çiçekleri gene Talas günlerini aydınlatıyordur. Şimdi ne Barbara Bird ne Şuşan var odalarımızda. İnsanın yüreğine saplanan bir hançer gibi bir büyük yalnızlığı sırtımızda taşıyarak güzelliklerle yaşadığımızın bir hayatın sonunu bekliyoruz. Ne mutlu bize ki o güzel günleri beraber yaşadık ve o günlerin verdiği sevgi yumağını bir ömür boyu sardık.

ENGİN ÜNSAL

TALAS 1951